

Een brief van Shlomo Hizak uit Jeruzalem

Jeruzalem, 11 januari 2012

Geliefde vrienden van Israël,

Het is door onze wijzen voorzeggd, dat de terugkeer van het Joodse volk uit de verstrooiing en de terugkeer naar het Beloofde Land zal zijn als de schepping van de wereld. Het zal een dramatisch gebeuren zijn, dat haast met geen woorden te beschrijven is. Als u de hele schepping van de Staat Israël en de opbouw van het thuisland voor het Joodse Volk wilt begrijpen, moet u uw ogen opslaan en de mensen zien die als vluchtelingen uit vele landen kwamen, waar ze vele eeuwen lang bijna onopgemerkt hadden geleefd. Ze werden uit het ene na het andere land verdreven. Ze kwamen naar het land dat God in Zijn Woord had beloofd.

Deze beweging begon bijna 130 jaar geleden, dankzij de visie die in hun hart was, dankzij hun geloof en hun vertrouwen. Ze lieten al hun bezittingen achter, hun huizen en hun vermogen, om naar het Land der Belofte te gaan. Het land lag er verwaarloosd bij, het was een woestijn en er waren moerassen vol malariamuggen en andere ziekten. Er waren geen wegen, er was geen huisvesting, geen eten, maar ze kwamen zich vestigen omdat ze gezegend waren met een visie en hoop en geloof. Ik wil wijzen op de woorden:

U zult opstaan en u over Sion ontfermen, de tijd van genade is gekomen, dit is het uur, want uw dienaren hebben de stenen van Sion lief, de ruïnes vervullen hen met deernis. (Psalm 102:13,14)

Ze bewerkten het Land met een lied op de lippen met de woorden "Oh, mijn Land, Oh, mijn Land, Oh mijn grond, we zijn teruggekeerd naar huis. De bergen, de heuvelen, het Land en het volk, zij juichten dat de kinderen weer thuis zijn."

De wereld stond versteld.

... een lach vulde onze mond, onze tong brak uit in gejuich. Toen zeiden alle volken: 'De HEER heeft voor hen iets groots verricht.' Ja, de HEER had voor ons iets groots verricht, we waren vol vreugde. (Psalm 126:2-3)

Dit eiste een grote tol, velen verloren hun leven. Het waren de zonen van Israël en de dochters van Sion – zij offerden zich op ter wille van de toekomst van het Land en voor de Stad van de Grote Koning, Jeruzalem. Ik heb mijn land vele malen doorkruist, ik heb de steden en de huizen bezocht, ik heb de schoonheid van het Land gezien. Iedere keer als ik door Israël reis, is het een nieuwe ervaring, als een openbaring, het wonder van het Land, het wonder van Israël.



Ik reis door het Land om mensen te ontmoeten, te troosten, ten zegen te zijn, te bemoedigen, te helpen en het Woord te delen en het Brood des Levens uit te delen. Zij komen uit het noorden, ze komen uit het zuiden, uit het oosten, uit het westen, van de vier hoeken der aarde. Ja, dit is een nieuw begin met veel strijd en met alle liefde en geloof die je uit de verschillende kleuren ogen ziet stralen.

Er is altijd een bepaalde uitdrukking voor onze hoop en ons geloof. Ik hoef mijn Bijbel maar open te slaan en de woorden van de profeet Jesaja te lezen:

Zie, ik schep een nieuwe hemel en een nieuwe aarde. Wat er vroeger was raakt in vergetelheid, het komt niemand ooit nog voor de geest. 18 Er zal alleen maar blijdschap zijn en groot gejuich om wat ik schep. Ik herschep Jeruzalem in een jubelende stad en schenk haar bevolking vreugde. (Jesaja 65:17,18)

Oh, ik kan het wel uitschreeuwen:

Ik houd van Bijbelgetrouwe christenen die het Land komen bezoeken om met eigen ogen de bevestiging van Zijn Woord te aanschouwen. Het is mijn levensvisie om het recht van Israël om in het Land van de voorvaders te leven uit te leggen aan anderen, zodat ook zij dit zullen begrijpen.

In de laatste bevolkingscijfers hebben we volgens het CBS bijna 7.836.000 inwoners. Hiervan is 75,3% Joods en 20,5% Arabisch. Er zijn 325.000 mensen van verschillende nationaliteiten. Er arriveren vele duizenden vluchtelingen uit Sudan en andere Afrikaanse landen in het zuidelijk deel van ons land. Tot nu toe worden ze door Israël geholpen en krijgen ze een werkvergunning. Het zijn politieke asielzoekers. Als ze teruggaan naar hun land, worden ze gedood. Er zijn er duizenden – meest Moslims – verspreid over het hele land.

De statistieken die de natuurlijke bevolkingsgroei aangeven, tonen dat tegen het jaar 2015 het aantal Joodse inwoners gelijk zal zijn aan het aantal Palestijnen, van beide groepen 6,3 miljoen. Ze integreren in ons land en hebben gelijke rechten. Arabieren en Joden leven en werken samen, ondanks sommige verschillen. Sommige Arabieren bekleden hoge posities, zoals een rechter in het Hooggerechtshof, ministers in de regering en zelfs op militair gebied waar ze vinden dat ze het land moeten verdedigen. De rechter die de voormalige president van Israël, Moshe Katzav, veroordeelde, is een gerespecteerde Arabische jurist, dhr. Jubran. Ondanks alle strijd in ons land hebben we de hoop niet opgegeven om vrij te zijn in het Land van onze voorvaders.

Ten gevolge van de verslechterende situatie in ons buurland Syrië moet Israël volgens sommige militaire deskundigen voorbereid zijn om bijna twee miljoen moslim-Alawieten op te nemen, die de Golan ontvluchten. Wij vertrouwen dat Hij ons een weg zal banen. Onze gebeden vragen om vrede in het Land.

In de eerste week van december 2011 was ik aan het sjouwen met voedsel dat aan het Centrum was geschonken. Wij danken God voor dit voedsel, maar ik droeg een doos vol voedsel, viel en brak mijn enkel. Een aantal dagen zat ik in een rolstoel en moest ik met krukken lopen. Mijn voet werd in het gips gezet en ik kreeg een heel speciale schoen. Ik kwam bijna dagelijks in het Centrum om het werk te doen dat Hij me gegeven heeft.

We danken God voor alle kansen en open deuren. Ik wil de zegen niet missen van het dienen van de Heer met de vele telefoongesprekken. Ik werd gebeld door een bijzondere vriend uit Kiev, Oekraïne, ds. dr. Gregorii Komendant, die een bijzondere liefde heeft voor het Woord, voor Israël en voor alle mensen. Hij nodigde me uit om op 20 december Oekraïne te bezoeken. Ik legde hem mijn situatie uit. Hij antwoordde: *“We zullen al het mogelijke voor je doen, we houden van je en we zullen je dragen. Maar kom! Je moet komen om onze vrienden in het Oekraïense parlement te ontmoeten. We willen dat je op de Bijbel Dag in Oekraïne spreekt.”* Ik nam de uitnodiging aan.

Mijn eerste contact met dr. Komendant was toen hij de leider van alle evangelische kerken en groepen in de Sovjet Unie was. Dit was toen de duisternis van het communisme op zijn eind liep.

Ik ben slechts drie dagen in Oekraïne geweest tijdens het Inwijdingsfeest (Chanoeka), zoals vermeld in Johannes 10:22. Dit feest symboliseert voor ons de strijd tussen duisternis en licht, maar de gezegende Heer was met ons en Hij bevrijdde ons en we zijn door Hem uitverkoren, zodat weinigen konden strijden tegen velen.

Oekraïne was vele generaties lang een thuisland voor Joden, toen daar grote rabbijnen, bijbelgeleerden en beroemde Jo-

den woonden. Ten gevolge van alle politieke veranderingen in dit land, werden wij, Joden, de slachtoffers van vervolging en pogroms en oorlogen. Joden werden vermoord en vele anderen verloren hun leven. Ik ben zo dankbaar voor de samenwerking van ons Centrum met Oekraïne. Van 6 tot 19 februari 2012 ontvingen we 20 evangelische voorgangers en kerkleiders in ons Centrum in Jeruzalem. Ze kwamen voor studie en bijbelonderricht. Ze volgen een speciaal studieprogramma op ons Centrum, dat hulp biedt bij de afronding van hun werk en hun bijbelcommentaren. Hun bezoek en studie in Jeruzalem zal hen helpen bij het verspreiden van de kennis van het Woord vanuit Sion. Het zal wel erg vol worden in het Centrum, maar we zijn dankbaar dat we dit kunnen doen voor het volk van Oekraïne.

Dank God voor de vrijheid. Dank God dat wij, Joden en mensen uit de volken het verleden beginnen te overwinnen, met alle akelige herinneringen uit de geschiedenis. Ik ben zo dankbaar dat de deur nu open is en dat de kennis van de Schriften met alle mensen gedeeld kan worden. Mijn ogen hebben Zijn heil gezien en Zijn beloften zijn waarheid geworden in het Land Israël en in veel andere landen.

De Ethiopische gemeenschappen in Israël hebben een speciale bijeenkomst georganiseerd in hun centrum in de stad Lod. Hun leiders kwamen uit het hele land en er waren ook afgevaardigden van andere Israëlische gemeenschappen, inclusief politici en andere leiders.

Ik was ontroerd, toen ze mij bedankten voor alle hulp die we het Ethiopische volk in Israël hebben geboden met de Thora en het Woord. En ik wil u bedanken dat u mij hebt geholpen om dit mogelijk te maken.

Mijn gebeden hier in Jeruzalem gaan uit naar u, naar een zegen voor u allen vanwege uw deelname in de zegen voor Israël en het werk van het Centrum. Moge Zijn zegen op u zijn in dit nieuwe jaar.

De verborgen dingen zijn voor de HERE, onze God, maar de geopenbaarde zijn voor ons en onze kinderen voor altijd, opdat wij al de woorden dezer wet volbrengen. (Deut. 29:29)

Zoals het Woord zegt, zijn de geopenbaarde [dingen] voor ons. Dit is ons geopenbaard, wij zijn de grote generatie en onze ogen hebben Gods wonderen aanschouwd.

Mijn geliefde vrienden en medestanders in deze roeping en deze visie, ik schrijf u vanuit Jeruzalem. Ik zou graag willen dat u ons bezoekt op onze conferentie in Nijkerk op 3 maart 2012. Dit wordt de viering van het 50ste jaar van het AMI Centrum. Kom alstublieft. Ik wil u ontmoeten, zodat we samen kunnen zijn als onderdeel van deze grote generatie.

Om Sions wil,

Shlomo Hizak

Wie zijn de echte slachtoffers van 'Apartheid' in Judea en Samaria?

10 november 2011, David Lev

In de zoveelste poging om Israël zwart te maken, zijn PA Arabieren en internationale anarchisten van plan om een nieuwe vorm van 'protest' te houden. Ze willen in Israëlische bussen door Judea en Samaria reizen.

Arabieren beweren al lang dat Israël een systeem van 'Apartheid' hanteert in Yesha (Judea en Samaria), met gescheiden en ongelijke voorzieningen voor Joden en Arabieren. Eerder deze week heeft een Zuid-Afrikaanse rechtbank verklaard dat Israël "de Palestijnen onderwerpt aan een geïnstitutionaliseerd regime van overheersing, wat grenst aan apartheid".

Technisch gezien zijn PA Arabieren vrij om met Israëlische lijnbussen te reizen, hoewel ze Israëlische steden en dorpen die onderdeel zijn van Area C niet binnen mogen gaan. Dit gebied valt wat politiek en beveiliging betreft onder Israëls verantwoordelijkheid en potentiële terroristen worden uit deze gebieden geweerd.

Daar staat tegenover dat Israëli's de Arabische steden en dorpen in Area A niet mogen betreden, want Area A valt wat politiek en beveiliging betreft onder de verantwoordelijkheid van de PA. Dan is er nog Area B, onder politiek bestuur van de PA, maar beveiligd door Israël, waar nauwelijks Joden komen, omdat sommigen die het wel deden, dreigden gelyncht te worden door de menigte.

Gevolg: meer dan 90% van Judea en Samaria (Yesha) is verboden terrein voor Joden.

Desalniettemin eisen PA Arabieren en anarchisten dat ze vrijelijk overal waar ze willen in Yesha kunnen rondreizen en volgende week gaan ze proberen in bussen naar Jeruzalem te rijden. De organisatie achter dit protest maakte niet bekend hoeveel activisten zouden deelnemen en waar ze zouden proberen in te stappen, maar Israël speculeert dat het protest in de buurt van Ramallah zal worden gehouden.

Een deelnemer aan het protest vertelde aan Israëlische verslaggevers, dat de poging waarschijnlijk zou mislukken en dat de kans groot was dat ze de bus niet in kwamen. Nochtans willen ze doorgaan met deze provocatie om te laten zien wat er 'werkelijk' aan de hand is.

Maar de echte werkelijkheid is dat de Joden het slachtoffer zijn van 'Apartheid'. Zij moeten er niet aan denken om in een Arabische bus te stappen, of een Arabische stad in te gaan, omdat ze vrezen dat ze er niet levend uit komen, zoals al eerder is gebeurd. En 90% van de wegen in Yesha zijn niet toegankelijk voor Joden, omdat ze daar gestenigd of beschoten worden.

Ondertussen kunnen Arabieren zich vrij in Israëlische steden bewegen, in plaatsen als Kfar Sava en Ra'anana, in ziekenhuizen en supermarkten. In de winkelcentra en de winkels zie je vaak meer Arabieren dan Joden. En Arabieren kunnen ongestoord in een Joodse stad in Yesha komen en er werken er duizenden. Kunt u zich voorstellen wat er zou gebeuren als een Joodse loodgieter een baan in het Arabische deel van Hebron zou durven aannemen?

Conferentie 3 maart

Op zaterdag 3 maart 2012 houden we onze jaarlijkse conferentie met Shlomo Hizak. Hij wordt vergezeld door zijn bekende medewerker Daniel Gwertzman en de speciale gastspreker, knessitlid Robert Ilatov.

Deze conferentie mag u niet missen.

Noteer het in uw agenda:

Zaterdag 3 maart 2012 van 10-16u, De Schakel, Oranjelaan 10, Nijkerk.

Houd ook onze website in de gaten: www.bijbelcentrum.org

Simon Deng Sudanese ex-slaaf

Simon Deng, Sudanese ex-slaaf richt zich tot de deelnemers van de Durban conferentie in New York:

Ik ben hier gekomen als vriend van de staat Israël en het Joodse volk. Ik ben gekomen om te protesteren tegen deze Durban conferentie, die gebaseerd is op stelselmatige leugens. Dit is georganiseerd door landen die zelf schuldig zijn aan de ergste soorten onderdrukking. Hiermee worden de slachtoffers van racisme niet geholpen. Het zal alleen de Joodse staat verder isoleren en op de korrel nemen. Het is een werktuig van de vijanden van Israël. De VN zelf is een werktuig tegen Israël geworden. In meer dan 50 jaar is 82% van de spoedvergadering van de Algemene Vergaderingen van de VN bijeengeroepen om Israël te veroordelen. Hitler zou juichen van blijdschap.

De Durban conferentie is een aanfluiting. Ik ben gekomen met een radicaal idee. Ik kom u vertellen dat er mensen zijn die – meer dan de Israëli's – slachtoffer zijn van de anti-Israëlische houding van de VN. Ik hoor bij één van die volken. Door het overdrijven van het lijden van de Palestijnen en door de Joden daar de schuld van te geven, heeft de VN de schreeuw om hulp van mensen die veel erger lijden verwaarloosd.

Al meer dan 50 jaar is de autochtone zwarte bevolking van Sudan – zowel moslims als christenen – het slachtoffer van meedogenloze, racistische moslimregimes in Khartoem. In Zuid-Sudan, mijn vaderland, zijn tussen 1955 en 2005 ongeveer 4 miljoen onschuldige mannen, vrouwen en kinderen afgeslacht. Zeven miljoen zijn etnisch gezuiverd, dat is de grootste groep sinds de Tweede Wereldoorlog.

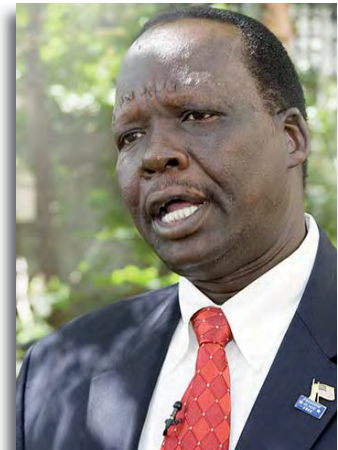
De VN is bezorgd over zogenaamde Palestijnse vluchtelingen. Ze hebben er een speciaal agentschap voor opgericht en ze worden met speciale privileges behandeld. Ondertussen wordt mijn volk etnisch gezuiverd, vermoord, en als slaven weggevoerd, wat verhoudingsgewijs veronachtzaamd wordt. De VN weigert de wereld de ware oorzaak van het conflict in Sudan te vertellen. De strijd vindt haar oorzaak in Arabisch kolonialisme, dat berucht is in Noord Afrika. In Darfur, een gebied in west Sudan, is iedereen moslim, omdat de moslims het noorden van Afrika zijn binnengedrongen en de inheemse bevolking tot de islam hebben bekeerd. In de ogen van de islamisten in Khartoem zijn de Darfuri's niet moslim genoeg en de Darfuri's willen niet gearabiseerd worden. Zij houden van hun eigen Afrikaanse talen en gewaden en gebruiken.

De Arabische reactie is genocide. Maar niemand bij de VN vertelt de waarheid over Darfur. In de Nubische Bergen, een ander gebied in Sudan, vindt op dit moment genocide plaats. Het regime in Khartoem islamiseert de zwarte Afrikanen, zowel moslims als christenen. Niemand bij de VN heeft de waarheid verteld

over de Nubische Bergen. Hoort u de VN het Arabisch racisme tegen zwarten veroordelen? Nee, wat u in de kranten leest, zijn de veroordelingen door de VN van "Israëlische misdaden" en Palestijns lijden. Mijn volk is van de voorpagina verdreven door het overdrijven van Palestijns lijden. Wat Israël doet, wordt afgeschilderd als een westerse zonde, maar de waarheid is dat de echte zonde plaatsvindt als het Westen ons verlaat: de slachtoffers van Arabisch-Islamitische apartheid.

Slavernij bestaat al eeuwenlang in Sudan. In het begin van de jaren '90 werd het als oorlogswapen nieuw leven ingeblazen. Khartoem verklaarde de jihad tegen mijn volk en dit legitimeerde het tot slaaf nemen als oorlogsbuit. Arabische militie vernietigden de zuidelijke dorpen en ze werden aangespoord om Afrikaanse vrouwen en kinderen als slaaf te nemen. Wij geloven dat er 200.000 werden gekidnapt, naar het noorden gevoerd en als slaaf verkocht.

Ik ben een levend getuige van deze misdaad tegen de menselijkheid. Ik praat niet graag over mijn ervaringen als slaaf, maar ik doe het omdat het belangrijk is dat de wereld weet dat slavernij op dit moment nog bestaat. Ik was slechts negen jaar oud, toen onze Arabische buurman Abdullahi mij meelokte naar zijn boot. De boottocht eindigde in Noord-Sudan, waar hij mij als geschenk aan zijn familie gaf. Drie en een half jaar was ik hun slaaf en werd ik behandeld zoals geen enkel kind behandeld zou moeten worden: meedogenloze afstraffingen en vernederingen, 24 uur per dag werken, ik sliep op de grond bij de dieren en ik at wat de familie voor me overliet. In die drie en een half jaar kon ik onmogelijk het woord "nee" zeggen. Alles wat ik kon zeggen, was 'ja, ja, ja'.



De Verenigde Naties wisten dat de Arabieren de Zuid-Sudanezen tot slaaf namen. Hun eigen personeel rapporteerde het. Het kostte UNICEF – onder druk van de Amerikaanse anti-slavernij groep, die door Joden wordt geleid – zestien jaar voor ze erkenden wat er gebeurde. Ik wil mijn vriend, dr. Charles Jacobs, publiekelijk bedanken voor zijn leiding in het gevecht tegen de slavernij.

Maar de Sudanese regering en de Arabische Liga voerden druk uit op UNICEF en UNICEF krabbelde terug en begon kritiek te leveren op hen die zich inspanden voor de bevrijding van Sudanese slaven. In 1998 nam de moedige Dr. Gaspar Biro ontslag als bijzonder VN-rapporteur van de mensenrechten in Sudan, uit protest tegen de acties van de VN.

Vrienden, vandaag dienen tienduizenden zwarte Afrikanen nog steeds hun eigenaren in het noorden en de VN houdt zich stil om de OIC (Organisatie van Islamitische Samenwerking) en de Arabische Liga niet te irriteren.

Als ex-slaaf en slachtoffer van de ergste soort racisme, wil ik uitleggen waarom ik vind dat het absoluut absurd en immoreel is om Israël een racistische staat te noemen. Ik ben vijf keer in Israël geweest om de Sudanese vluchtelingen te bezoeken. Dit zijn Sudanese die het Arabische racisme ontvlucht zijn in de hoop een schuilplaats in het buurland Egypte te krijgen. Maar ze hadden het mis. Toen Egyptische veiligheidsdiensten in Caïro 26 zwarte vluchtelingen afslachtten, die daar protesteerden tegen Egyptisch racisme, realiseerden de Sudanese zich dat het Arabische racisme in Caïro hetzelfde is als in Khar-toem. Ze zochten een schuilplaats en vonden die in Israël. Zigzaggend om de kogels van de Egyptische grenspatrouilles te ontwijken, liepen ze grote afstanden met als enige hoop om de Israëlische kant van de afraftering te bereiken, waar ze wisten dat ze veilig zouden zijn.

Zwarte moslims uit Darfur verkozen Israël boven alle andere Arabische moslimstaten in het gebied. Weet u wat dat betekent? En dan durven de Arabieren Israël van racisme te beschuldigen!

In Israël werden zwarte Sudanese, christenen en moslims, verwelkomd en als mensen behandeld. Ga het maar vragen, zoals ik gedaan heb. Ze vertelden me dat Israël in vergelijking met Egypte de “hemel” is.

Ik kom u vandaag vertellen dat de mensen die het meest te lijden hebben van de anti-Israël politiek van de VN, niet de Israëli's zijn, maar al die mensen die de VN negeert om de grote leugens van de VN tegen Israël te kunnen handhaven. Dat zijn de slachtoffers van Arabisch/moslim misbruik: vrouwen, etnische minderheden, religieuze minderheden en homo's in de Arabische/moslimwereld. Dat zijn de ergste slachtoffers van de haat van de VN tegen Israël. Kijk eens naar de situatie van de Kopten in Egypte, van de christenen in Irak en Nigeria en Iran, van de Hindoes en de Bahai en de Sikhs, die te lijden hebben van islamitische onderdrukking. Wij, een bonte mengeling van slachtoffers en doelwitten van de jihad, wij lijden. We worden genegeerd, we worden aan ons lot overgelaten, zodat de grote leugens tegen de Joden door kan gaan.

In 2005 bezocht ik de vluchtelingenkampen in Zuid-Sudan, waar ik een twaalfjarig meisje ontmoette dat me over haar droom vertelde. In haar droom wilde ze naar school om arts te worden. En daarna wilde ze Israël bezoeken. Ik was verbijsterd; hoe kon dit vluchtelingetje dat het grootste deel van haar leven in het noorden had doorgebracht, iets weten over Israël? Toen ik haar vroeg waarom ze Israël wilde bezoeken, antwoordde ze: ‘Dit is ons volk.’ Ik ben nooit achter het antwoord op mijn vraag gekomen.

Op 9 januari 2011 werd Zuid-Sudan een onafhankelijke staat. Voor de Zuid-Sudanezen betekent dit voortdurende onderdrukking, onmenselijkheid, tijdrekken, islamisering, Arabisering en slavernij. Op gelijke wijze ontkennen de Arabieren de rechten van de Joden op een soeverein thuisland. De conferentie Durban III is een voortzetting van de ontkenning van Israëls bestaansrecht.

Als vriend van Israël breng ik u het nieuws dat mijn president, de president van Zuid-Sudan, Salva Kiir, publiekelijk heeft bekendgemaakt dat de Zuid-Sudanese ambassade in Israël gebouwd zal worden – niet in Tel Aviv, maar in Jeruzalem, de eeuwige hoofdstad van het Joodse volk.

Ik verzeker u dat mijn eigen nieuwe natie en alle inwoners tegenstanders zijn van racistische forums als Durban III. Wij bestrijden die door eenvoudig de waarheid te vertellen, onze waarheid. Mijn Joodse vrienden hebben me iets geleerd, dat ik nu tot u wil zeggen.

AM YISRAEL CHAI! Het volk Israël leeft!



**Voor de conferentie op 3 maart
zoeken we contact met vrienden
die een muzikale bijdrage kunnen
leveren: 033 2459528 of
info@bijbelcentrum.org.**



Uw weg vinden en de achtste dag

door Daniel Gwertzman

“...en maakt een recht spoor met uw voeten, opdat hetgeen kreupel is niet uit het lid gerake, doch veeleer geneze.” (Hebreeën 12:13)

Als we in ons leven een reis ondernemen, welke weg moeten we dan kiezen en in welke richting moeten we ons begeven? En wat geeft de Bijbel eigenlijk hierover aan en hoe kan die ons leiden op het pad van ons leven? Volgens de Bijbel is de belangrijkste richting altijd Kedem (oost of naar voren). Er wordt altijd verwezen naar lang vervlogen tijden.

Breng ons, HERE, tot U weder, dan zullen wij wederkeren. Vernieuw onze dagen gelijk van ouds! (Klaagliederen 5:21)

Als de belangrijkste richting die we nemen oostelijk is, in de richting van de opkomende zon, dan ligt het westen dus achter ons, links van ons ligt het noorden en rechts ligt het zuiden. Van het oosten naar het westen reizen, betekent het achterlaten van de godheid (Kadmon). Zij die zich van de Schepper hebben afgescheiden, waren de generatie van de verstrooiing na de zondvloed en Lot, die zich afscheidde van de levensstijl van Abraham, die God aanbad en altaren voor Zijn Naam bouwde.

Toen zij oostwaarts¹ trokken, vonden zij een vlakte in het land Sinear, waar zij zich vestigden. (Genesis 11:2)

1 Wat is de juiste vertaling: *oostelijk* (NBV), *oostwaarts* (NBG51) en *naar het oosten* (HSV)? Of *uit het oosten* (Willibrord) en *uit het oosten vandaan* (Naardense Bijbel)?

Het antwoord ligt in de plaats waarvandaan je het bekijkt. Richting is afhankelijk van de plaats waar je staat. Als je in het westen bent, reizen de mensen die naar het land Sinear gaan naar het oosten. Echter, in het Hebreeuws luidt de tekst “*van het oosten*”. In hedendaagse termen kun je zeggen dat ze migreerden uit het oosten. Het oosten is waar Adam geschapen was en waar de mensheid vóór de vloed geconcentreerd was. Nadat Noach op de Ararat was gestrand, keerde hij niet terug naar zijn geboortegrond. Ze moeten naar het westen zijn getrokken om een plaats te vinden die groot genoeg was om hen allen te herbergen, zodat ze niet uiteen zouden moeten gaan als ze talrijk werden. Dit was geen onderdeel van Gods plan. Hij wilde dat ze zich over de aarde zouden verspreiden om die te bevolken. Daarom zijn de oude vertalingen correct.

Het doel van de generatie van de verstrooiing, die de toren van Babel bouwde, was niet om God te dienen, maar om zichzelf een naam te maken.

Ook zeiden zij: Welaan, laten wij ons een stad bouwen met een toren, waarvan de top tot de hemel reikt, en laten wij ons een naam maken, opdat wij niet over de gehele aarde verstrooid worden. (Genesis 11:4)

Het gezamenlijk ondernemen was voor die generatie van groot belang, want ze hadden één taal en niets kon hen tegenhouden. De enkeling was niet belangrijk en hun toren die tot aan de hemel moest reiken, miste de belangrijkste fundatiesteen: geloof!

En uw tijden zullen bestendig zijn, een rijkdom van heil, wijsheid en kennis; de vreze des HEREN is zijn schat. (Jesaja 33:6)

De rechtvaardige wordt niet uitgerukt, hij zal in moeilijke tijden nooit verdwalen, want hij weet de richting die hij moet inslaan.

En nu ga Ik heen tot Hem, die Mij gezonden heeft, en niemand van u vraagt Mij: Waar gaat Gij heen? (Johannes 16:5)

De achtste maand van de Hebreeuwse kalender is de maand Cheshvan. Deze maand markeert het begin van de winter en het regenseizoen. Het is een tijd voor godsdienst. De eerste regens worden Yoreh genoemd, wat “onderwijzen” betekent, zoals in het woord Torah “leer”.

Mijn leer druipe als regen, mijn rede druppel als dauw, als regenbui op het jonge groen, en als regenstromen op het kruid; (Deuteronomium 32:2)

De oude Hebreeuwse naam voor deze maand was Bul en dat was de maand waarin de eerste Tempel werd voltooid.

... en in het elfde jaar, in de maand Bul, dat is de achtste maand, was het huis in al zijn onderdelen en geheel volgens bestek voltooid; hij bouwde het dus in zeven jaar. (1 Koningen 6:39)

Het woord Bul betekent **verwoesten**. Als we de Hebreeuwse letter Mem toevoegen, wordt het Mabul en dat is het Hebreeuwse woord voor **vloed**. Dit is de naam van de

zondvloed in de dagen van Noach, die de wereld verwoestte. De numerieke waarde van de letter Mem is 40 en dat is het zelfde getal als het aantal dagen dat er regen viel. Dus in deze maand begonnen de regens te vallen, die de wereld verwoestten.

Aan de ene kant is regen een zegen waar we om bidden, maar aan de andere kant was het een middel dat God gebruikte om de wereld te vernietigen. Volgens de rabbinen is de dag waarop de regens begonnen even groot als de dag waarop de Thora werd gegeven (Taanit 7a), want de Joden vertrouwen erop dat de regens hun gewas laten groeien en dit vertrouwen in God versterkt hun geloof.

*Het is goed de HERE te loven,
uw naam psalmen te zingen, o Allerhoogste,
in de morgenstond uw goedertierenheid te verkondigen,
en uw trouw in de nachten,*
(Psalm 92:2,3)

Er is een overvloed aan parallellen tussen de Thora en water:

1. Net zoals water overvloedig over de wereld wordt uitgestort, zo is ook de Thora onbeperkt beschikbaar voor wie haar zoeken.
2. Net zoals water neerdaalt uit de hemel tijdens donder en bliksem, zo werd ook de Thora op de berg Sinai gegeven tijdens donder en bliksem.
3. Net zoals water druppelsgewijs neerdaalt en daarna samenvloeit en rivieren vormt, zo wordt iemand die de Thora stukje bij beetje leert, uiteindelijk een bron van wijsheid.

*Want hij is als een boom, geplant aan waterstromen,
die zijn vrucht geeft op zijn tijd,
welks loof niet verwelkt;
– al wat hij onderneemt, gelukt.*
(Psalm 1:3)

1. Net zoals water vanuit de hoogte naar beneden stroomt, zo daalt de kennis van de Thora weg van hen die verwaand zijn naar hen die nederig zijn.
“... want de HERE kent de weg der rechtvaardigen, maar de weg der goddelozen vergaat.” (Psalm 1:6)
2. Als iemand dorst lijdt, schaamt hij zich niet om een lager geplaatst persoon om water te vragen. Op gelijke wijze schaamt iemand die dorst naar de kennis van het Woord van God zich niet om een lager geplaatste te vragen om hem iets te leren.
3. Net zoals water van de hemel neerdaalt, zo ook het Woord uit het Hemels Koninkrijk.
4. Net zoals water leven aan de wereld geeft, zo brengt de Thora leven aan hen die haar bestuderen.

*Welzalig de man die niet wandelt
in de raad der goddelozen,
die niet staat op de weg der zondaars,
noch zit in de kring der spotters;
maar aan des HEREN wet zijn welgevallen heeft,
en diens wet overpeinst bij dag en bij nacht.*
(Psalm 1:1-2)

Ten tijde van Noach wilde de Heer Zijn Woord aan die generatie aanbieden, maar zij wilden het niet aannemen. Ze waren ondergedompeld in zonde en waren onwaardig. Hun maatschappij was seksueel immoreel en diefstal vierde hoogtij. Het was het tegengestelde van een morele orde. Het was een generatie die geen grenzen kende.

Ze werden daarom in gelijke mate gestraft. De regen die leven kon schenken, kwam ook zonder grenzen en deze generatie werd vernietigd, met uitzondering van de familie van Noach. Het volk was niet bereid om het ware leven in het Woord te aanvaarden en daarom kwamen zij om. De veertig dagen regen baande de weg voor de veertig dagen op de berg Sinai, waar Mozes met de Thora afdaalde.

Want een ieder, die kwaad bedrijft, haat het licht, en gaat niet tot het licht, opdat zijn werken niet aan de dag komen; maar wie de waarheid doet, gaat tot het licht, opdat van zijn werken blijke, dat zij in God verricht zijn.
(Johannes 3:20-21)

Chet is de achtste letter van het Hebreeuwse alfabet. Het is het symbool van voortreffelijkheid, goddelijke genade en leven. Het symboliseert het doel van het menselijk bestaan in combinatie met het geestelijke niveau ten opzichte van het fysieke bestaan. Acht is een indicatie van het vermogen van de mens om het fysieke bestaan te overstijgen en contact met God te zoeken.

Daarom is het getal acht verbonden met verscheidene onderdelen van de tempeldienst:

1. De Hogepriester droeg acht heilige gewaden. (Exodus 28)
2. Er werden acht verschillende specerijen in de Tempel gebruikt, vier voor de zalfolie en vier voor het reukoffer.
3. Er waren acht draagstukken of draagbomen om de vaten in het Heiligdom te dragen, twee voor de ark, twee voor de tafel, twee voor het gouden altaar en twee voor het koperen altaar.
4. De muzikale begeleiding van de Levieten bestond uit zeven instrumenten plus een koor.
5. Dierenoffers in de Tempel konden pas vanaf de achtste dag na de geboorte gebracht worden. (Leviticus 22:27)

Acht illustreert de symbolische betekenis in het leven van elke Jood, waarmee hij zich op het goddelijke kan richten. De besnijdenis vindt plaats op de achtste dag. Er worden acht draden gedragen in de Tsietsiet (gedenkkwasten). Shmini Atzeret is de achtste dag van het grote vasten na de zeven dagen van Soekot.

En op de laatste, de grote dag van het feest, stond Jezus en riep, zeggende: Indien iemand dorst heeft, hij kome tot Mij en drinke! (Johannes 7:37)

In de oudheid werd het getal acht als geluksgetal beschouwd. In Babylonische tempels zetelde de godheid in een donkere kamer op de achtste verdieping (wij rekenen dat in Nederland als de zevende verdieping) en het kan zijn dat de associatie van het getal acht met het Paradijs op dit gebruik is gebaseerd. Moslims geloven dat er 7 hellen zijn en 8 paradijzen, omdat Gods barmhartigheid groter is dan zijn toorn.

Christelijke commentatoren wijzen op acht in verband met de wedergeboorte. Daarom vond Christus' opstanding plaats op de achtste dag van de lijdensgeschiedenis, met de belofte van toekomstige heerlijkheid en eeuwig leven voor de gelovigen. Voor de kerkvaders waren besnijdenis, doop en opstanding als mysterie met elkaar verbonden. Al deze gebeurtenissen wezen op het ingaan in de zaligheid.

Augustinus zegt over de doop, dat het de besnijdenis van het hart is. Volgens Cyrillus van Alexandrië *“worden we op de dag van de doop gelijk aan de opgestane Christus, zoals we in de geest zijn gestorven door de doop en deelgenoten worden in de opstanding.”* Dit verband tussen de

achtste dag en de dag van de besnijdenis en opstanding is één van de redenen voor de achthoekige vorm van veel middeleeuwse doopvonten. De doop beloofde de middeleeuwse Christen dus goddelijke genade en de zegen van het eeuwige leven. In de bergrede noemt Christus acht zaligsprekingen.

De gedachte aan een achtvoudig pad naar de eeuwige gelukzaligheid is eigenlijk een universele gedachte. In het boeddhisme is er een achtvoudig pad dat naar de kosmische balans leidt. De grondregels voor de verheven soefi in de islam worden in acht zinnen uitgedrukt. In China zijn er in het confucianisme acht kostbare artikelen. De Japanse traditie omvat acht oneindige getallen. In de oudheid noemde men Japan, dat uit ontelbaar veel eilanden bestaat, eenvoudig de “grote acht eilanden”.

We zijn dit artikel begonnen met een zoektocht naar de weg die ons door de betekenis van de maand Cheshvan leidde en de betekenis van het getal acht. Uiteindelijk is het zo, dat er naast en achter de realiteit van deze wereld een rijk is dat vervuld is van geestelijk licht.

In het Woord was leven en het leven was het licht der mensen; en het licht schijnt in de duisternis en de duisternis heeft het niet gegrepen. (Johannes 1:4-5)

CONFERENTIE JBC:



Het Midden-Oosten, de Bijbel en de Iraanse dreiging

SPREKERS: Dr. Shlomo Hizak en Daniël Gwertzman

SPECIALE GAST: Knessetlid Robert Ilatov

LOCATIE: De Schakel, Oranjelaan 10, Nijkerk (bij NS-station)

DATUM: zaterdag 3 maart 2012

TIJD: 10.00 – 16.00 uur



MEER WETEN? WWW.BIJBELCENTRUM.ORG >> TEL 033 - 245 95 28



het Land het Volk de Schrift

AMOT

Jeruzalem, 8 november 2011

Geliefde vrienden,

Shalom en zegen worden u toegewenst uit Jeruzalem! Had ik maar meer tijd in mijn leven. Er is zo veel wat ik wil doen, maar ik ben altijd druk bezig met mensen, met het werk van het Centrum en met veel open deuren en kansen. Het is de visie van mijn leven om mijn God te dienen, om mijn volk te dienen en alle volken, om een zegen te zijn voor mijn land, om kennis te verspreiden en een brug van respect en begrip te bouwen tussen Joden en Christenen. Ik zie de interesse van beide groepen zich hiervoor ontwikkelen. Het is al begonnen met het herstel van de staat Israël, toen de Joden en Christenen weer met elkaar begonnen te praten. Beide groeperingen zochten serieus naar hun wortels. Jazeker, we hebben een gemeenschappelijke geschiedenis.

Twee weken geleden werd mijn gevraagd om een toespraak voor één van de commissies in het Israëliëse parlement – de Knesset – te geven over de ontwikkelingen onder Evangelische Christenen. Er is tegenwoordig een verlangen in de Joodse wereld om meer over Evangelische Christenen te weten te komen, over hun politieke belangstelling betreffende Israël en hoeveel invloed ze in hun land hebben. Dit is vooral het geval in de Verenigde Staten, waar heel veel Evangelische Christenen wonen. In Brazilië en Latijns Amerika wonen vele miljoenen leden van de Evangelisch-Christelijke beweging. In Brazilië heeft de Assembly of God (Pinksterbeweging) 18 miljoen leden! Daarmee vormen zij bijna 25% van de 75 miljoen leden van de Evangelische beweging in Brazilië. De Evangelische Christenen maken in dat deel van de wereld een enorme groei mee. De meerderheid van hen is pro Israël. Veel leden van deze kerken bekleden hoge politieke functies.

Dit is voor mij een uitdaging. Het betekent dat er op dit vlak nog heel wat werk op ons wacht. Het is oogsttijd. We moeten de kennis van Zijn Woord vanuit Sion verspreiden, omdat wij geloven dat de wortels van ons geloof te vinden zijn in Jeruzalem. Zo verhaalt de Bijbel het ons. De aartsvader van ons geloof, Abraham, verliet zijn geboortegrond en zijn familie vanwege de openbaring die hij had ontvangen, dat er slechts één God is, die de schepper is van het ganse heelal. Hij was een geloofsheld met visie, die een lange reis maakte en tijdens deze reis ondervond

hij veel ontberingen en beproevingen. Gehoorzaam als hij was, met groot geloof in de Heer, was hij bereid zijn enige zoon Isaäk op de berg Moria te offeren. Ja, Abraham is de aartsvader van ons geloof en onze wortels liggen in Jeruzalem en niet in Rome of in Athene. In Jeruzalem sprak Jezus: *“het heil is uit de Joden”* (Johannes 4:22).

Er is nu een nieuwe tijd aangebroken. Toen deze visie tot mij doordrong, voelde ik me alleen. Er was veel moed voor nodig, maar het was de roeping van mijn leven. Niet velen begrepen het, niet velen accepteerden het. Ik ben dankbaar dat er tegenwoordig wereldwijd een leger van Christenvrienden van Israël is. Ik ben in veel kringen in Israël uitgenodigd en in veel landen. Begin juli was ik op uitnodiging op een driedaagse conferentie in Salinas, Californië, waar ik tot mijn grote vreugde kon spreken tot duizenden toehoorders. Ik heb al vele jaren lang contact met deze gemeente en met hun leider en stichter, dominee Efraim Valverde, een grote vriend van Israël. Het is de visie van zijn leven om het Joodse volk ten zegen te zijn. Zijn kleinzoon, dominee Efraim Valverde III heeft zijn taak overgenomen en nu leidt hij deze gemeente.

Ik was op deze conferentie uitgenodigd samen met Robert Ilatov, lid van de Knesset. Het was als een droom die werkelijkheid werd, dat wij daar samen konden zijn. We konden de zegen mee terug nemen naar Jeruzalem en Israël. Het is een nieuw begin, met meer werk en samenwerking in het vooruitzicht. Ik was zo ontroerd toen ik de menigte liederen hoorde zingen en uit de Schrift hoorde lezen. Het was afgeladen en ik zag de woorden van de profeet in vervulling gaan, dat mijn huis een bedehuis voor alle volken zal worden.

Ik heb in 71 landen gereisd, maar dit bezoek maakte een diepe indruk op me. Ik zag de aanwezigen, die naar waarheid zochten en in de Ene God geloofden. Ik moest de vreugdetranen van mijn ogen zegen. Ons werk om Israël en alle volken ten zegen te zijn en Gods eeuwige boodschap te verspreiden, is nog niet klaar.

Ik wil al mijn vrienden danken voor hun gaven en gebeden. We zijn verenigd als partners voor de zegen van Israël en de volken. U hebt dit werk mogelijk gemaakt. Om Sions wil,

Shlomo Hizak

het boek Palaestina

door Avi Goldreich

De originele naam van het boek is *Palaestina, ex monumentis veteribus illustrata*¹, uitgegeven door Trajecti Batavorum: Ex Libraria G. Brodelet, 1714. De schrijver Relandi² sprak perfect Hebreeuws, Arabisch en oud-Grieks. Hij schreef het boek in het Latijn. In 1695 werd hij op de bezienswaardigheden van Israël afgestuurd³, dat destijds bekend stond onder de naam Palestina. Op zijn reizen verkende hij ongeveer 2500 plaatsen waar mensen woonden die in de Bijbel of de Misjna genoemd werden. Zijn onderzoeksmethode was opmerkelijk.

Hij bracht eerst het land Israël in kaart.

In de tweede plaats identificeerde Relandi elke plaats die in de Misjna of de Talmoeed genoemd wordt en koppelde die aan de originele bron. Als de bron Joods was, schreef hij die bij de toepasselijke zin in de Heilige Schrift. Als de bron Romeins of Grieks was, toonde hij het verband in het Grieks of Latijn aan.

Ten derde voerde hij een onderzoek onder de bevolking uit en telde hij de gemeenschappen. Zijn meest opvallende conclusies:

1. Niet één nederzetting in het land Israël heeft een naam met Arabische oorsprong. De meeste namen van nederzettingen komen oorspronkelijk uit de Hebreeuwse, Griekse, Latijnse of Romeinse taal. In werkelijkheid is er tot op vandaag – op Ramlah na – geen enkele Arabische nederzetting die een originele Arabische naam draagt. De meeste nederzettingen dragen namen van Hebreeuwse of Griekse origine, tot op de dag van vandaag, waarbij die namen zijn vervormd tot betekenisloze Arabische namen. De Arabische namen als Acco (Acre), Haifa, Jaffa, Nablus, Gaza of Jenin en steden met de namen Ramallah, El Halil en El-Kuds (Jeruzalem) hebben geen historische oorsprong of Arabische historisch taalverband. In 1696, het jaar waarin Relandi door het land reisde, werd Ramallah bijvoorbeeld Bet'allah genoemd, afgeleid van de Hebreeuwse naam Beit El en Hebron werd Hebron (Hevron) genoemd en de Arabieren noemden Mearat HaMachpelah El Chalil, naar de naam van hun voorvader Abraham.
2. Het grootste deel van het land was leeg en verlaten. De weinige inwoners waren geconcentreerd in de steden Jeruzalem, Acco, Tzfat, Jaffa, Tiberias en Gaza. De meeste

inwoners waren Joden, de rest Christenen. Er waren weinig moslims, meestal nomaden, Bedoeïenen. Nablus, bekend als Sicheem, was een uitzondering, want daar woonden ongeveer

120 mensen, leden van de moslimfamilie Natsha plus ongeveer 70 uit Shomron (Samaria). In Nazareth, de hoofdstad van Galilea, woonden ongeveer 700 Christenen en in Jeruzalem ongeveer 5000 mensen, meest Joden en enige Christenen.

Het is interessant dat Relandi de Moslims als Bedoeïenen-nomaden vermeldde, die als seizoenswerkers in de bouw en de landbouw in dit gebied waren gekomen. In Gaza woonden bijvoorbeeld 550 mensen, waarvan 50% Joden en de rest overwegend Christenen. De Joden namen toe en werkten in hun florerende wijngaarden, olijftuinen en velden en de Christenen werkten in de handel en het vervoer van producten en goederen. Tiberias en Tzfat waren overwegend Joods en behalve de vermelding van vissers op het meer Kinneret – het meer van Galilea – een traditioneel beroep, worden er geen beroepen vermeld. Een stadje als Um el-Phahem was een dorp waar tien families, in totaal ongeveer vijftig personen, allen Christenen, woonden en er was ook een kleine Maronietenkerk⁴ in het dorp (de familie Shehadah).

3. Het boek spreekt elke postmoderne theorie tegen, die een "Palestijnse erfenis" of een Palestijnse natie claimt. Het boek versterkt de band, de relevantie, het belang en de affiniteit van het land Israël met de Joden en het absolute ontbreken van een band met de Arabieren, die de Latijnse naam Palestina hebben gestolen en als hun eigen naam hebben gebruikt.

In Spanje zie je bijvoorbeeld in Granada een Arabische erfenis en Arabische architectuur. In grote steden als Granada en het gebied Andalusië en rivieren als Guadalajara, zie je bijvoorbeeld onvervalst Arabisch cultureel erfgoed: literatuur, monumentale scheppingen, bouw, artseneij enz. Zevenhonderd jaren van Arabische regering in Spanje lieten een Arabische erfenis achter, die je niet kunt ontkennen, verbergen of camoufleren. Maar hier, in Israël bestaat zo iets niet. Geen namen van steden, geen cultuur, geen kunst, geen historie en geen bewijs van Arabische regering; alleen reusachtig veel diefstal, plundering en roof. De heiligste plaats werd van de Joden gestolen, het Beloofde Land werd van de Joden gestolen. Onlangs werd – onder bescherming van allerlei postmoderne Israëli's – ook onze Joodse geschiedenis gekaapt en van ons afgenomen.



¹ Titel van de Nederlandse vertaling: *Palestina opgeheldert ofte de gelegentheid van het joodsche land*

² Adriaan Reland of Reelant (De Rijp, 17 juli 1676 – Utrecht, 5 februari 1718) was hoogleraar oosterse talen, cartograaf en Neolatijns dichter. Hij studeerde in Utrecht en Leiden en was hoogleraar fysica en metafysica in Harderwijk en hoogleraar oosterse talen in Utrecht.

³ Volgens Wikipedia heeft Reland zijn vaderland nooit verlaten en deed hij zijn kennis hij op in zijn studeerkamer.

⁴ Maronieten zijn christenen van Syrische oorsprong.

Watertechnologie



“Wat jullie, Israëli's, met watertechnologie hebben gedaan, is gewoonweg verbazingwekkend.”

Hoewel de Israëlische technologie een enorme invloed heeft gehad op tientallen, zo niet honderden gebieden, is de invloed die Israëlische innovaties op waterbesparing hebben gehad, misschien het allerbelangrijkst.

Israël heeft druppelirrigatie verbeterd. Dit is een effectieve waterbesparende manier om planten en gewassen water te geven en de innovatie heeft sindsdien niet stilgestaan. Tegenwoordig is Israël technologisch wereldleider op het gebied van ontzilting en waterrecycling.

Het is dus geen verrassing dat vertegenwoordigers van tientallen landen – inclusief sommige landen waarmee Israël zelfs geen officiële betrekkingen onderhoudt – in Israël zijn om te leren hoe ze hun waterhuishouding beter kunnen beheren.

De zesde jaarlijkse WaTec (Water Technologie) Tentoonstelling en Conferentie trok duizenden mensen uit de hele wereld, die Israëls “waterwonder” uit de eerste hand wilden zien en misschien wilden ze technologie mee naar huis nemen, naar landen die het zo hard nodig hebben. Israëls deskundigheid in watertechnologie ontwikkelde zich natuurlijk onder druk van voortdurende watertekorten in het land en de noodzaak om het maximale uit

elke druppel te persen. Israël heeft tientallen technieken ontwikkeld om water maximaal te kunnen benutten.

De bezoekers van Watec waren erg enthousiast en diep onder de indruk, waar ze ook vandaan kwamen. Er kwamen er heel veel uit Afrika en Azië, net als uit Zuid-Amerika, zelfs uit plaatsen waar je verwacht dat ze meer dan genoeg water hebben. Neem nu Vietnam, dat bekend staat om zijn talrijke rivieren en meren. Maar niet al dat water is schoon, vertelde een lid van de Vietnamese delegatie. *“Wij verspillen veel water en er is veel waterverontreiniging. We hebben echt hulp nodig.”*

Een bezoeker uit China zei: *“Ondanks alle nieuwe ontwikkelingen en welvaart, zijn grote delen van China achtergebleven gebied, zonder de noodzakelijke voorwaarden als stromend water en goede riolering. Er is nog veel werk te doen en wij geloven dat Israëlische bedrijven ons bij onze problemen kunnen helpen, dankzij jullie hoogstaande technologie.”*

Men is in China zo onder de indruk van de Israëlische technologie, dat ze een groot Waterbeheersings Park gaan ontwikkelen om Israëlische bedrijven aan te trekken voor samenwerking met Chinese bedrijven.

Er waren ook bezoekers uit Europa en de VS. Als je goed zocht, kon je zelfs bezoekers uit Indonesië, India en zelfs Pakistan en Dubai vinden.

Dode Zeerollen in New York... en Assen!

Het perkament van de Dode Zeerollen met de tien geboden wordt 10 dagen lang in New York City's Times Square tentoongesteld. Dit is de allereerste keer in New York en het is de derde keer dat Israël heeft toegestaan dat de rollen het land verlaten.

De thans overbekende perkamenten werden in 1952 in grotten bij de Dode Zee ontdekt als onderdeel van een verzameling van 900 manuscripten, die door Bedoeïenenherders werden gevonden.

Ze dateren 2000 jaar terug en worden in speciale klimaatgeconditioneerde ruimten bewaard, om aantasting te voorkomen.

De rol van de Tien Geboden verkeert eigenlijk in zeer goede conditie, als je bedenkt dat hij 2000 jaar oud is, zo verklaarde curator Risa Levitt Kohn. Iedereen die modern Hebreeuws kan lezen, kan de tekst begrijpen, die teer en broos is.

De rol bevat de Tien Geboden, zoals opgetekend in het vijfde boek van de Thora, die bekend staat als Deuteronomium, een Griekse vertaling van het Hebreeuwse woord Devarim, wat letterlijk ‘woorden’ betekent.

De rol is 7,5 bij 46 cm groot en bestaat uit vier complete kolommen en twee beschadigde kolommen. Het perkament is eerder buiten Israël te zien geweest in Australië en Toronto, Canada.

Het laatste nieuws is dat de Dode Zeerollen in 2013 in het Drents Museum in Assen tentoongesteld zullen worden. Dit biedt u een unieke kans om oog-in-oog te staan met heilige geschriften uit de periode rond de tijd van het Nieuwe Testament.

Het Midden-Oosten, de Bijbel en de Iraanse dreiging

Uitnodiging: U bent welkom op 3 maart 2012

Robert Ilatov is een jong, briljant en actief lid van de Knesset. Veel van de wetsvoorstellen die momenteel in de Knesset aangenomen of besproken worden, zijn door hem geïntroduceerd of gesteund. Hij is locoburgemeester van Natanya geweest, tot hij in 2006 werd gekozen als vertegenwoordiger van de partij "Israel Beteinu" (Israël Ons Thuis) en sindsdien is hij actief in veel commissies die een sleutelrol spelen in buitenlands beleid en defensie, hightech industrie in Israël, sociale bijstand en economie en hij is actief in de promotie van vestiging in Israël.



Hij is actief betrokken bij christelijke betrekkingen in de Knesset en sinds 2009 werkt hij samen met Shlomo om wederzijds begrip tussen Joden en Christenen te bevorderen en Israëls netwerk van vrienden en supporters in het buitenland uit te breiden. Hij zal spreken over de huidige ontwikkeling van het vredesproces, de wereldomvattende implicaties van de Iraanse dreiging en hoe Israël onderdeel kan zijn van de oplossing. Hij spreekt ook over de Arabische Lente en wat deze betekent voor Israël en de rest van de wereld.

In Israël is hij een gewaardeerd spreker over de hedendaagse situatie. Hij heeft christelijke groeperingen in andere landen bezocht, maar dit wordt de eerste keer dat hij Nederland bezoekt. Dit is een unieke kans om inzicht te verwerven in wat zich nu in Israël en de landen rondom afspeelt, van iemand die goed op de hoogte is, sympathiek en actief betrokken bij de politiek.

Shlomo Hizak is de oprichter en bezieland leider van het Centrum voor Bijbelstudie en Onderzoek. Onder zijn leiding zijn in de afgelopen 50 jaar miljoenen Bijbels en Testamenten verspreid in het Midden-Oosten, Ethiopië en de voormalig communistische landen.



Dankzij zijn verkondiging op conferenties over de hele wereld hebben mensen kunnen kennismaken met de schoonheid en rijkdom van het Woord, gezien vanuit Joods perspectief.

Zijn seminars in Jeruzalem hebben velen een onvergetelijke blik op de achtergrond van de Bijbel gegeven. Zij hebben kennis gemaakt met de Joodse cultuur en de Joodse traditie, die zo nauw verbonden zijn met de Bijbel. Door zijn betrokkenheid hebben christenen over de hele wereld actief kunnen deelnemen aan projecten in Israël, van het planten van bomen tot het bouwen van ziekenhuizen, van het bouwen van kinderhuizen tot het drukken van Bijbels voor Ethiopische immigranten.

Zijn werk wordt in Israël gewaardeerd, vanwege de steun van zijn achterban, de - veelal evangelische - christenen aan Israël.

Daniel Gwertzman is een gewaardeerd medewerker van het Centrum voor Bijbelstudie en Onderzoek. Hij heeft veel kennis van de Joodse uitleg van de Bijbel, die hij met ons deelt in zijn door velen gewaardeerde artikelen.

Dit is een gratis conferentie van het Centrum voor Bijbelstudie en Onderzoek te Jerusalem.

Datum: zaterdag 3 maart 2012
Tijd: 10-16u
Plaats: Nijkerk, Oranjelaan 10
Toegang: Gratis

Jeruzalem Bijbel Centrum
Postbus 386
3860 AJ NIJKERK

info: www.bijbelcentrum.org
e-mail: info@bijbelcentrum.org
tel: 033-2459530
programma onder voorbehoud